Bon cop

Enric Pladevall exposa escultures a la galeria Ignacio de Lassaletta de Barcelona, mentre l'Olivar, el seu projecte de parc artístic a Ventalló, pren cada cop més volada

.

Tornem a insistir-hi. El mercat de l'art ja no passa només per penjar un quadre a les parets d'una galeria. Calen iniciatives. I mal que els pugui pesar als artistes –o als marxants–, la crossa en la qual recolzar el seu camí ja no és només el galerisme. Els creadors també han de dibuixar el seu camí amb iniciatives singulars.

I així ho ha fet Enric Pladevall (Vic, 1951) que fa deu anys va comprar un terreny de 5 hectàrees a Ventalló, a l'Empordà, on ha creat la Fundació l'Olivar, un espai on viu amb la seva família amb la convivència d'escultures gegantines i natura. Es tracta d'un treballat projecte en què l'obra de Pladevall no és només escultura, sinó la interacció de les obres amb el jardí de plantes i arbres, i amb l'indret. Intervé en aquesta obra global el constant diàleg amb la climatologia: pluja. sol i vent, elements que fan més fortes i més humanes les obres, que semblen absorbir l'energia natural de tot el paisatge.

Es tracta d'un somni de Pladevall que ha anat agafant forma i que, de moment, ja té instal·lades 20 escultures. L'artista en preveu plantar 35. També hi haurà un espai d'exposicions sota sostre. I tot això, amb el suport econòmic d'un negoci que funciona a la fundació: un petit hotelet i un restaurant. La teca, el beure i l'art és una de les simbiosis que animen el món de la creació.

Mentre això va consolidant la seva forma, el món de sempre continua. I les galeries esperen el cada cop més miraculós puntet vermell. Pladevall ha portat, a una altra escala, el seu univers de l'Olivar a la galeria Ignacio de Lassaletta de Barcelona (Rambla de Catalunya, 47. Barcelona), on presenta obres majoritàriament recents i que es caracteritzen per una blancor poc habitual en els seus treballs de bronze i troncs de fusta. Aquest cromatisme dóna lleugeresa a una obra de naturalesa sòlida i rotunda. Aquesta característica, això no obstant, forma part del treball també a gran escala de Pladevall, que aconsegueix transformar peces de diverses tones de pes en delicats dibuixos en tres dimensions, com podem constatar a la peça Falçque es troba a Ventalló i que sembla mig enterrada al terra.

Tot i la qüestió de pes, les escultures totèmiques de Pladevall s'alleugereixen també pel component espiritual que té el seu treball. Les seves peces tenen alguna cosa de relíquia, de fetitxe, d'amulet o d'objecte que ha acumulat moltes vivències al llarg de la història i que conserva en el seu interior visions, experiències i un bon grapat de sentiments. En aquest sentit, presenta Ofrena, una peça feta de fusta i pedra. El caràcter tel·lúric del seu treball el podríem visualitzar i sentir amb una pintura feta amb lava volcànica. És una de les obres en què l'artista ha conservat la força intensa del negre.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/776735-bon-cop.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui